

בהתחסדות "העושר בא מראמה.
שאל אותו."
"תודה לך" ענה האיכר הפשוט
"אעשה זאת." והוא הכין לעצמו

שלוש כיכרות לחם לדרך ויצא
לחפש את ראמה.

האיכר והמלווה בריבית

מתוך פ.א.סטיל "סיפורי פנג'אב"

היה פעם איכר שסבל רבות ממלווה
בריבית. בלי הבדל אם היבולים היו
טובים או רעים האיכר היה תמיד
עני והמלווה בריבית תמיד עשיר.
בסוף, כשלאיכר לא נשארה אף
פרוטה הוא הלך לביתו של המלווה
בריבית ואמר "אי אפשר לסחוט
מים מאבן ומאחר שעכשיו כבר לא
תוכל לקבל אצלי דבר תספר לי
לפחות איך נעשים עשירים."
"ידידי" אמר המלווה בריבית

"אולי אוכל" ענה בחיוך העני "כי אני
ראמה. ומה תרצה ממני?"
ואז האיכר סיפר לו את הכל וראמה
שריחם עליו נתן לו קונכיית
משאלות והראה גם איך לנשוף בה
בצורה מיוחדת כדי שמשאלה
תתמלא. אך הוסיף "תישמר רק
מאותו מלווה בריבית כי אפילו
קסמים לא מבטיחים בפני
התחבולות של אלה!"
האיכר חזר לכפרו שמח מאוד.
במשך הזמן גם המלווה בריבית שם
לב למצב רוחו הטוב ואמר לעצמו
"מזל כלשהו שיחק לטיפש הזה כדי
שיהיה כה מרוצה ממצבו." לכן הלך
לביתו של האיכר בירך אותו על
מזלו הטוב ודיבר אליו בצורה כל כך

בהתחלה הוא פגש בברהמין, נתן
לו כיכר אחת וביקש להראות לו את
הדרך לראמה, אבל הברהמין רק
לקח את הלחם והמשיך ללכת בלי
לומר מילה. אחר כך האיכר פגש
את יוגי וגם לו נתן לחם בלי לקבל
כל הדרכה. בסוף הוא ראה איש עני
שישב תחת עץ, וכשנודע לו כי הוא
רעב נתן לו את כיכר הלחם
האחרונה, התיישב לידו והם
התחילו לשוחח.
"ולאן אתה הולך?" שאל העני תוך
כדי השיחה.
"הו, בפניי הדרך עוד ארוכה כי אני
רוצה לפגוש את ראמה!" ענה
האיכר "ואולי תוכל לספר לי איך
להגיע אליו?"

יפה ומשכנעת שהאיכר, בלי להרגיש בכך, סיפר לו את מעשה בקונכיית המשאלות. הכל, פרט לאופן הנשיפה בקונכייה, כי למרות פשטותו האיכר לא היה טיפש עד כדי כך. בכל אופן המלווה בריבית החליט להשיג את הקונכייה וכשבאה הזדמנות גנב אותה. אלא שלמרות שנשף ונשף בה עד שכמעת התפוצץ, היה צריך להודות בחוסר הצלחה. לכן חזר אל האיכר ואמר "שמע ידידי! הקונכייה היא עכשיו בידיי אך אינני יודע איך להשתמש בה. גם אתה אינך יכול לנצל אותה עכשיו כי היא אצלי. אנחנו בתיקו אלא אם נעשה עסקה.

והנה מה שאני מציע: אחזיר לך את הקונכייה, אבל כל מה שאתה תשיג בה, אני אקבל פעמיים." "לא! בשום אופן לא" קרא האיכר "הרי כך נחזור למצב שהיה לנו קודם!" "בכלל לא כך" אמר המלווה בריבית "אתה תקבל את חלקך! אל תהיה קמצן וקנאי כזה כי אם יש לך כל מה שתרצה, מה ייכפת לך שלי יש יותר?" למרות שבנפשו קשה היה לאיכר להסכים שהמלווה בריבית ירוויח מהעסקה, הוא נאלץ להסכים. ומאז כל מה שהוא השיג בעזרת הקונכייה, המלווה בריבית היה מקבל כפליים. הדבר הכביד על

בריבית התעוור כמובן בשתי
העיניים וכשהלך בין הבארות
החדשות שלו נפל לאחת מהן וטבע.

אז בכל זאת האיכר הצליח לגבור
על המלווה בריבית, אבל רק במחיר
של עין אחת.

האיכר ביום ובלילה ולא הייתה לו
כל הנאה מהדברים שהקונכייה
נתנה לו.
באותה השנה באה בצורת ונעשה
כה יבש שכל היבול של האיכר עלול
היה ללכת לאבוד ללא מים. וכדי
להציל את היבול הוא נשף בקונכייה
שלו והנה - מיד הייתה לו באר מים.
אבל באותו הרגע למלווה בריבית
היו שתי בארות חדשות!
זה היה כבר יותר מדי לעצבים של
האיכר והוא חשב ימים שלמים עד
שרעיון נהדר בא למוחו. הוא לקח
את הקונכייה, נשף בה חזק וקרא
"הו ראמה! אני רוצה להיות עיוור
בעין אחת!"
וכך באמת היה. אבל המלווה